

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rudolfa Čirča a sudcov JUDr. Evy Sakálovej a JUDr. Lubora Šeba v exekučnej veci oprávneného **PaedDr. S. Š.**, bývajúceho v D., proti povinným **1/ S. M.** a **2/ Z. M.**, bývajúcim v B., povinná **2/** zastúpená opatrovníčkou E., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Dolný Kubín, **o vymoženie 520 000 Sk s prísl. a 300 000 Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 7 Er 944/2002 a 7 Er 56/2003, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín z 3. januára 2007 č.k. 7 Er 944/2002-17 a 7 Er 56/2003-18 a uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín z 12. februára 2007 č.k. 7 Er 944/2002-26 a 7 Er 56/2003-27 rozhodol

t a k t o :

Mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky **z a m i e t a .**

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dolný Kubín uznesením z 3. januára 2007 č.k. 7 Er 944/2002-17 a 7 Er 56/2003-18 schválil príklep udelený vydražiteľovi PaedDr. S. Š. na dražbe konanej dňa 27.11.2006 súdnym exekútorom JUDr. J. K., týkajúcej sa nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností pre kat.úz. D. na liste vlastníctva č. X. ako rodinný dom súp.č. X. a pozemok parcela č. X. – zastavaná plocha a nádvorcia o výmere X. m², ako vlastníctvo povinných, za najvyššie podanie 3 500 000 Sk. Následným uznesením z 12. februára 2007 č.k. 7 Er 944/2002-26 a 7 Er 56/2003-27 schválil rozvrh výťažku z predaja uvedených

nehnutelností vykonaný súdnym exekútorom na rozvrhovom pojednávaní dňa 16.1.2007 podľa zápisnice o rozvrhu výt'ážku.

Na základe podnetu V., a.s., so sídlom v Ž., podal proti uvedeným uzneseniam okresného súdu mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Navrhol, aby dovolací súd označené uznesenia zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Dolný Kubín na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci okresným súdom a inou vadou konania. Poukazoval na nezákonnosť exekúcie pre rozpor s ustanovením § 134 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom v čase rozhodovania exekučného súdu (ďalej len „Exekučný poriadok“). Uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 4 C 775/96, predmetom ktorého je žaloba V., a.s., proti povinným a ďalším osobám o nahradenie vyhlásenia vôle v kúpnej zmluve, ktorou žalovaní v tomto konaní sa majú zaviazat' k predaju nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností pre kat.úz. D. na liste vlastníctva č. X. žalobkyni, bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým bola povinným uložená, okrem iného, aj povinnosť zdržať sa scudzenia týchto nehnuteľností. Vyslovil názor, že ustanovenie § 134 ods. 2 Exekučného poriadku treba vykladať extenzívne tak, že konaním o určenie vlastníctva treba rozumieť každé konanie, ktorého výsledok môže mať vplyv na subjekt vlastníctva, teda aj konanie o vyhlásenie vôle, prípadne o neplatnosť zmluvy a pod. Nesprávnym právnym záverom okresného súdu o splnení podmienok pre schválenie príklepu a schválenie rozvrhu výt'ážku mala byť podľa neho akciová spoločnosť V. dotknutá a poškodená na svojich právach. Za inú vadu konania považoval nedostatočné odôvodnenie uznesenia okresného súdu o schválení príklepu v súvislosti s vyhodnotením podmienok zákonnosti dražby v zmysle § 134 ods. 2 Exekučného poriadku.

Akciová spoločnosť V. vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu súhlasila s postupom generálneho prokurátora.

Oprávnený vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu navrhol tento opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že boli splnené podmienky pre podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom Slovenskej republiky a že dovolanie je prípustné, bez nariadenia dovolacieho pojednávania

(§ 243a ods. 1 v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.) preskúmal uznesenia okresného súdu ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora nie je dôvodné.

Aj v konaní o mimoriadnom dovolaní je dovolací súd viazaný uplatneným dovolacím dôvodom (§ 242 ods. 1 v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.), za ktorý v prejednávanej veci generálny prokurátor označil nesprávne právne posúdenie veci a inú vadu konania majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f písm.b/ O.s.p.). Dovolací súd preto skúmal v dovolacom konaní vecnú správnosť napadnutých uznesení z hľadiska týchto uplatnených dovolacích dôvodov. Z úradnej povinnosti skúmal iba vady uvedené v § 237 O.s.p., ktoré však neboli dovolaním namietané a zo súdneho spisu nevyplývajú.

Exekúciu predajom nehnuteľností nemožno vykonať, ak je povinnému v konaní o určenie vlastníctva podľa osobitného predpisu vykonateľným predbežným opatrením uložená povinnosť zdržať sa prevodu vlastníckeho práva k nej (§ 134 ods. 2 Exekučného poriadku).

Citované ustanovenie § 134 ods. 2 Exekučného poriadku zakazuje vykonať exekúciu predajom nehnuteľností, ak je povinnému v konaní o určenie vlastníctva podľa osobitného predpisu vykonateľným predbežným opatrením uložená povinnosť zdržať sa prevodu vlastníctva k tejto nehnuteľnosti. V poznámke k uvedenému ustanoveniu sa výslovne uvádza, že pod konaním o určenie vlastníctva podľa osobitného predpisu sa rozumie konanie podľa § 80 písm.c/ Občianskeho súdneho poriadku, teda konanie o určovacej žalobe, predmetom ktorej je určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je.

Dovolací súd sa nestotožňuje s názorom generálneho prokurátora, že ustanovenie § 134 ods. 2 Exekučného poriadku je potrebné vykladať extenzívne tak, že pod konaním o určenie vlastníctva treba rozumieť každé konanie, ktorého výsledok môže mať vplyv na subjekt vlastníctva exekvovanej veci, teda napr. aj konanie o vyhlásenie vôle. Uvedené ustanovenie totiž jednoznačne a bez pochybností výslovne spája zákaz vykonania exekúcie predajom nehnuteľností len s existenciou predbežného opatrenia, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zdržať sa prevodu vlastníctva k exekvovanej veci, ak toto bolo vydané v konaní o určenie vlastníctva. Túto jednoznačnosť výkladu zvyrazňuje aj poznámka, v ktorej sa odkazuje na ustanovenie § 80 písm.c/ O.s.p., v zmysle ktorého návrhom na začatie konania

možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Neprihádza preto do úvahy uplatňovanie § 134 ods. 2 Exekučného poriadku aj na prípady vydania predbežného opatrenia v konaní vymedzenom v § 80 písm.b/ O.s.p., t.j. v konaní, v ktorom sa má rozhodnúť o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva. Konanie o uloženie vyhlásenia vôle nielenže nie je konaním o určenie vlastníctva, ale nie je ani iným určovacím konaním, keďže jeho predmetom je uloženie povinnosti na plnenie spočívajúce vo vyhlásení vôle. Je teda konaním v zmysle § 80 písm.b/ O.s.p.

Okrem toho pri výklade ustanovenia § 134 ods. 2 Exekučného poriadku treba podľa názoru dovolacieho súdu vziať do úvahy, že tento právny predpis je procesnou normou, teda normou verejného práva, upravujúcou postup súdneho exekútora ako štátom určenej osoby na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí. V súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má exekútor postavenie verejného činiteľa a vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci (§ 5 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku). Pre výklad a aplikáciu tohto právneho predpisu platí článok 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Zákaz vykonania exekúcie predajom nehnuteľností, pri splnení zákonom stanovených podmienok, je výnimkou z inak všeobecnej povinnosti súdneho exekútora vykonávať exekučnú činnosť. Táto výnimka musí byť formulovaná a aj vykladaná jednoznačne tak, aby nevznikali pochybnosti o tom, či tu je daná prekážka pre výkon exekučnej činnosti. Inak by totiž mohol byť zmarený účel vykonávania exekúcie. Tejto požiadavke zodpovedá doslovný jazykový výklad, podľa ktorého zákaz vykonania exekúcie predajom nehnuteľností možno spájať len s predbežným opatrením, ukladajúcim povinnému zdržať sa prevodu vlastníckeho práva, vydaným v konaní o určovacej žalobe, predmetom ktorej je určenie vlastníctva k exekvovanej veci.

Pokiaľ v preskúmvanej veci bolo predbežné opatrenie vydané v konaní o žalobe na plnenie, za ktoré treba považovať aj konanie o uloženie vyhlásenia vôle, bola jeho existencia z hľadiska ustanovenia § 134 ods. 2 Exekučného poriadku právne bezvýznamná. Vykonaniu exekúcie predajom nehnuteľností preto nebránila prekážka vyplývajúca z tohto ustanovenia.

Za opodstatnenú nepovažoval dovolací súd ani námietku generálneho prokurátora týkajúcu sa tzv. inej vady konania, ktorá mala spočívať v nedostatočnom odôvodnení

uznesenia o schválení príklepu v súvislosti s aplikáciou uvedeného ustanovenia. Ak okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia konštatoval súladnosť postupu súdneho exekútora s ustanoveniami §§ 134 a nasledujúcich Exekučného poriadku a splnenie všetkých zákonných podmienok pre dražbu nehnuteľností, je odôvodnenie jeho uznesenia, s prihliadnutím na neexistenciu žiadnych námietok zo strany povinných, primerané a postačujúce.

So zreteľom na uvedené dovolací súd mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora ako neopodstatnené zamietol.

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, keďže dovolateľ ani povinní neboli v konaní úspešní a oprávnenému trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2008

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :